

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Różańska

Protokolant: Jolanta Olszewska

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2019 r.

sprawy **K. S.** syna M. i I. z domu G., urodzonego w dniu (...) w O.,

oskarżonego o to, że

I. w dniu 09 maja 2018 r o godz. 21:09 na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/ w rachunku bankowego, w restauracji (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji (...) na kwotę 29,90 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

II. w dniu 09 maja 2018 r o godz. 22:43 na ul. (...) w J. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/ w rachunku bankowego, w restauracji (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji (...) na kwotę 29,80 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

III. w dniu 09 maja 2018 r o godz. 22:46 na ul. (...) w J. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/ w rachunku bankowego, w restauracji (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji (...) na kwotę 13,95 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

IV. w dniu 09 maja 2018 r o godz. 22:32 na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/ w rachunku bankowego, na stacji paliw (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji (...) na kwotę 44,99 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

V. w dniu 09 maja 2018 r o godz. 22:33 na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/ w rachunku bankowego, na stacji paliw (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji (...) na kwotę 47,97 zł i doprowadził

w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

VI. w dniu 09 maja 2018 r o godz. 22:32 na ul. (...) w J. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, na stacji paliw (...) 01 dokonał nieautoryzowanej transakcji (...) na kwotę 49,50 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

VII. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, w (...) S.A. (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 4,99 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

VIII. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, w (...) S.A. (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 10,75 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

IX. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, w Supermarkecie (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 47,97 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

X. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, w sklepie (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 41,97 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

XI. w dniu 09 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, na stacji (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 48,00 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

XII. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, w sklepie (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 4,49 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

XIII. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, na stacji paliw (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 2,65 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

XIV. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, na stacji paliw (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 2,65 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

XV. w dniu 10 maja 2018 r na ul. (...) w O. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem na rachunek D. R. nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, w sklepie (...) dokonał nieautoryzowanej transakcji nr (...) na kwotę 9,47 zł i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k.,

orzeka

1. oskarżonego K. S. w ramach zarzucanych mu czynów od pkt. I do pkt. XV a/o uznaje za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 9 maja 2018 roku do 10 maja 2018 roku w J. i O. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru piętnastokrotnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w łącznej kwocie 434, 37 (czterystu trzydziestu czterech i 37/100) złotych po uprzednim włamaniu się na rachunek bankowy D. R. o nr (...) banku (...) S.A., w ten sposób, że przy użyciu uprzednio znalezionej karty płatniczej – przyporządkowanej do w/w rachunku bankowego, w różnych placówkach dokonał nieautoryzowanych transakcji i doprowadził w ten sposób do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego prowadzonego na rzecz D. R., na szkodę D. R., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i kwalifikuje go z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. skazuje oskarżonego K. S. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. wynagrodzenie z tytułu obrony z urzędu w wysokości 420 (czterystu dwudziestu) złotych plus 23 % podatku Vat;

3. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 9 maja 2018 roku K. S. na przystanku w Ś. przy pizzerii znalazł kartę bankomatową wydaną przez (...) S.A. na dane - D. R.. K. S. postanowił z niej korzystać. Mężczyzna przy jej użyciu w dniach 9 maja 2018 roku i 10 maja 2018 roku w O. i J. dokonał piętnastu transakcji zbliżeniowych i tak: w restauracji (...) w O. na kwotę 29,90 złotych, w restauracji (...) w J. na kwotę 29,80 złotych, w restauracji (...) w J. na kwotę 13,95 złotych, na stacji paliw (...) w O. na kwotę 44,99 złotych, na stacji paliw (...) w O. na kwotę 47,97 złotych, na stacji paliw (...) w J. na kwotę 49,50 złotych, w (...) S.A (...) w O. na kwotę 4,99 złotych i 10,75 złotych, w Supermarkecie (...) w O. na kwotę 47,97 złotych, w sklepie nr (...) na kwotę 41,97 złotych, na (...) w O. na kwoty 48,00 złotych, 4,49 złotych, 2,65 złotych i 2,65 złotych oraz w sklepie (...) na kwotę 9,47 złotych. Łącznie z rachunku bankowego D. R. o nr (...) banku (...) S.A K. S. wypłacił na swoje potrzeby 434, 37 złotych.

Żona pokrzywdzonego D. R. 10 maja 2018 roku zauważyła, że na koncie bankowym zaczęły pojawiać się blokady po użyciu karty bankomatowej zbliżeniowo. D. R. po upewnieniu się, iż karty bankomatowej nie ma, zgłosił to banku oraz złożył zawiadomienie na policji w dniu 11 maja 2018 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień K. S. (k. 45, k. 167-168), zeznań świadków D. R. (k. 5v-6, k. 86-87, k. 168-169), oraz dowodów z dokumentów w postaci: protokoły oględzin rzeczy (k. 75v-76, k. 80v- 81), wydruki z nagrania (k. 75-76, k.80-81) wydruki z rachunku D. R. (k.8-12), informacji o karalności (k. 68-70, k. 137), opisy wyroków k. 104-107, k. 111-120, k. 123-127.

Oskarżony K. S. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Oskarżony K. S. na rozprawie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia wskazując, że nie ukradł karty i że się nigdzie nie włamywał. Twierdził, iż znalazł kartę na przystanku przy pizzerii w Ś.. Wyjaśnił, iż robił zakupy do domu tj. kupił gaz do domu, pizzę do jedzenia a potem papierosy, które później sprzedawał i kupował jedzenie. Stwierdził, iż nie kupował żadnego alkoholu. Używając karty robił zakupy do 50 złotych, dotykał czytnika i nie wpisywał żadnych kodów. Oskarżony na rozprawie przeprosił pokrzywdzonego i naprawił szkodę.

W tym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Są one jasne, spójne, znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Sąd jako w pełni wiarygodne uznał zeznania świadka D. R.. Dowód ten jest także jasny, spójny. Świadek relacjonował obiektywnie. W swojej relacji świadek zeznał, iż o zaginięciu karty dowiedział się od swojej żony, która zauważyła, że na koncie bankowym zaczęły się pojawiać blokady po użyciu karty zbliżeniowo. Zeznał, iż istniała szansa, że mógł kartę zgubić. Świadek wskazał wartość utraconych środków z konta bankowego tj. około 430 złotych. Jego zeznania znajdują potwierdzenie w wyciągu z rachunku bankowego.

Jako w pełni wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów zgromadzonych i ujawnionych w toku postępowania. Zostały one sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności ani autentyczności, do czego Sąd również nie znalazł podstaw, zaś w połączeniu z osobowymi źródłami dowodowymi pozwoliły na odtworzenie pełnego przebiegu zdarzenia.

Przepis art. 279 k.k. określa odmianę kwalifikowanego typu kradzieży, charakteryzującą się szczególnym sposobem działania sprawcy polegającym na usunięciu

Kradzież z włamaniem różni się od tzw. zwykłej kradzieży sposobem jej popełnienia. Charakteryzuje się on połączeniem dwóch elementów, włamania oraz zaboru rzeczy.

W potocznym, znaczeniu „włamanie” rozumiane jest jako zachowanie, które przy wykorzystaniu siły fizycznej prowadzi do usunięcia przeszkód zabezpieczających rzecz. Przyjmuje się że „włamanie” oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu, przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej. Istotny jest cel dla którego bariera została ustanowiona, a następnie przełamana przez zachowanie sprawcy. Włamanie sprowadza się więc nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostęp do rzeczy lecz polega na zachowaniu, którego podstawową jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami.

Dokonanie płatności kartą płatniczą formie tzw. płatności zbliżeniowej przez osobę nieuprawnioną, która weszła w posiadanie karty wbrew woli jej właściciela, stanowi przestępstwo kradzieży z włamaniem. Posłużenie się skradzioną kartą bankomatową i dokonanie nią płatności w transakcji zbliżeniowej należy kwalifikować jako kradzież z włamaniem (Wyrok Sądu Najwyższego- Izba Karna z dnia 22 marca 2017 roku III KK 349/16, OSNKW 2017/9/50; Biuletyn SN 2017/9).

Zagadnieniem wymagającym rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie jest kwestia oceny prawnej posłużenia się przez oskarżonego przywłaszczoną kartą bankomatową, które to zachowanie kwalifikować należy jako wypełniając znamiona z art. 279 § 1 k.k. kradzież z włamaniem. Powołując się na pogląd doktryny i orzecznictwo, Sąd wywiódł jak powyżej. W judykaturze ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym jako kradzież z włamaniem należy traktować zachowania polegające na otwarciu drzwi oryginalnym kluczem wbrew woli osoby uprawnionej do dysponowania pomieszczeniem z zamiarem dokonania w ten sposób kradzieży z włamaniem. Do takiego zachowania należy przyrównać posłużenie się kartą bankomatową w rozpoznawanej sprawie, sprawdzające się do użycia „oryginalnego elektronicznego klucza chroniącego dostęp do rachunku bankowego jego właściciela analogicznie jak karta elektroniczna do zamka zabezpieczającego pokój hotelowy”. Użycie więc takiej karty przez nieuprawnionego doprowadziło do przełamania przeszkody elektronicznej chroniącej dostęp do rachunku bankowego, „wskutek czego elektroniczne zabezpieczenia chroniące dostęp do pieniędzy- poprzez użycie jej oryginalnego klucza- zostały złamane”.

Do znamion strony podmiotowej kradzieży z włamaniem należy umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego, zabarwionego chęcią przywłaszczenia przedmiotu zaboru. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Sąd zmienił opis czynu zarzucanego oskarżonemu i uznał, że tych piętnaście nieautoryzowanych transakcji zostało podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętym zamiarem. Oskarżony już w chwili kiedy znalazł kartę, zabrał ją w celu użycia i dokonania zbliżeniowych płatności. Transakcji dokonał w ciągu dwóch dni. Takie zachowanie stanowi jeden czyn – czyn ciągły. Czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi. Sąd wziął pod uwagę zachowanie się i sposób działania sprawcy, tj. między innymi, że karta której użył została znaleziona, zatem użyte środki wpływają na taką ocenę; charakter i rozmiar szkody wyrządzonej dobru chronionemu prawem oraz niewielkie odczucie szkody przez pokrzywdzonego.

Uznając winę oskarżonego za udowodnioną Sąd wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawiania wolności.

Odnośnie wymiaru kary Sąd zważył, co następuje:

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu czyn, Sąd kierował się zasadami wymiaru kary kształtującymi system sądowego wymiaru kary, a mianowicie zasadą swobodnego uznania sędziowskiego w granicach przewidzianych w ustawie, zasadą winy, zasadą nakazującą uwzględnienie stopnia społecznej szkodliwości czynu, oraz mając na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć względem oskarżonego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd jako okoliczność łagodzącą wziął pod uwagę, to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, szczegółowo opisał przebieg zdarzenia, wyraził skruchę i przeprosił pokrzywdzonego. Jako okoliczność łagodząca Sąd potraktował fakt naprawienia szkody i zadośćuczynienie pokrzywdzonemu.

Nadto Sąd miał na uwadze, iż wartość szkody wyrządzona przez oskarżonego nie była wysoka.

Z kolei okolicznością obciążającą jest to, że czyn będący przedmiotem rozpoznania w przedmiotowej sprawie w przypadku oskarżonego nie był jedynym konfliktem z prawem. Był on głównie skazywany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Wymierzając oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd uznał, iż w przypadku oskarżonego spełni ona swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze jak też w zakresie społecznego oddziaływania. W ocenie Sądu pozwoli ona oskarżonemu zrozumieć naganność jego zachowania, tak by wyciągnął on właściwe wnioski na przyszłość i ponownie nie wchodził w konflikt z prawem.

Bezskuteczność dotychczas stosowanych kar i każdorazowy szybki powrót na drogę przestępstwa powoduje, iż w ocenie Sądu konieczne jest orzeczenie wobec oskarżonego kary surowej. Sąd zauważył, iż przed popełnieniem zarzucanego mu czynu oskarżony był już karany karami łagodniejszymi i nie spowodowało to nawet minimalnej poprawy jego zachowania. Oskarżony był 10-cio krotnie karany. Ostatnio wydane wobec oskarżonego wyroki uprawomocniły się 5 grudnia 2017 roku i 15 grudnia 2017 roku, a już 9 i 10 maja 2018 roku oskarżony popełnia kolejny czyn zabroniony. Zatem w ocenie Sądu stopień demoralizacji oskarżonego jest znaczny.

Miarą surowości kary nie jest jej ilościowy wymiar, ale stopień wykorzystania sankcji karnej przewidzianej dla danego przestępstwa. Taka sama kara za przestępstwo zagrożone niską sankcją będzie surowa w porównaniu z takim samym ilościowo wymiarem kary za przestępstwo zagrożone sankcją z wysokimi granicami (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6 czerwca 2012 r. w sprawie sygn. akt II AKa 103/12, KZS 2012/7-8/59).

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. z Kancelarii Adwokackiej w O. kwotę 420 złotych w tym 23 % podatku VAT, tytułem nieopłaconej przez oskarżonego K. S. pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd zgodnie z przepisem art. 624 § 1 k.p.k. mając na uwadze sytuację finansową oskarżonego K. S. przebywającego w Areszcie Śledczym zwolnił go w całości od kosztów sądowych, wydatki przejmując na rachunek Skarbu Państwa.